

Pyrvata brachna nosht prekarahme v edna kajuta na koraba "Zagreb" na savskoto pristanishte. Chak do sutrinta prez tynkite dyrveni steni do nas dostigaha prepirnite na pokerdzhiite ot salona. Chuvashse se svisteneto na sifon za soda, dryncheneto na verigite i tyzhnoto skribucane na pantite na njakakva otkachena vrata. I vse pak, vypreki che bjahme na kotva, na tova svatbeno pyteshestvie imahme chuvstvoto, che plavame nanjakyde i che sutrinta shte se sybudim v moreto. Sybudi ni divo blyskane po vratata. Portieryt beshe dovel milicionerski patrol, za da proveri dokumentite ni. Ot otvorenata vrata ni gledaha chetvyrtiti lica s obleshteni ochi. Pokazah im udostoverenieto za grazhdanski brak i te razocharovani napusnaha kajutata, bez da se izvinjat za nahluvaneto. Na sutrinta, napusnahme tozi korab-hotel i zapochnahme da tyrsim kvartira. Prez vreme na syvmestnija si zhivot sme smenili trijset i sedem stai i apartamenti pod naem, borejki se do posleden dyh ot vsjako mjasto da napravim onova, koeto se naricha dom. Tozi nomadski zhivot, pylen s unizitelni izpitanija, ni prinudi da zabravim kakvo sme pritezhavali njakoga.